

วันอธิษฐานสากล

เพื่อประเทศไทย

14 มีนาคม 2010 /// การสรรเสริญพระเจ้าในตอนเหนือของจักระห์เรียง ประเทศพม่า

เพื่อนๆ ที่รัก

ขอขอบคุณสำหรับการอธิษฐานร่วมกับเรา เราเชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผ่านการอธิษฐาน ให้เราอธิษฐานร่วมกันเพื่ออิสรภาพ ความยุติธรรม การกลับมาคืนดีกันในประเทศพม่า และด้วยเหตุนี้ เราทุกคนจะทราบถึงความรักของพระเจ้า “ไม่ใช่ด้วยกำลัง ไม่ใช่ด้วยฤทธิ์อำนาจ แต่โดยวิญญาณของเรา พระยาเวห์ผู้ทรงฤทธิ์ตรัสดังนั้น” เศคาริยาห์ 4:6

ชาวตีโน ประเทศพม่า

ท่ามกลางการทนทุกข์และการกดขี่ข่มเหงโดยบรรดาเผด็จการทหารพม่า กระนั้นยังคงมีชาวตีโนเช่นกัน ในหลาย ๆ พื้นที่ ที่ก่อนหน้านั้นเคยถูกทำให้เป็นที่ร้างผู้คนด้วยการโจมตีของกองทหารพม่า บัดนี้ หมู่บ้านต่างๆ ได้ถูกสร้างกลับขึ้นมาใหม่ พร้อมด้วยโรงเรียน คลินิก และโบสถ์ต่างๆ ที่ถูกสร้างกลับขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ทั้งนี้ เนื่องมาจากการยืนหยัดและความทรหดของประชาชน และประสิทธิผลของการยืนหยัดต่อต้าน

ฝ่ายต่อต้านและชาวบ้านทำงานร่วมกันเพื่อที่จะชะลอและในบางกรณี กระทั่งเพื่อที่จะหยุดการโจมตีของกองทหารพม่า ความสามารถของประชาชนในพื้นที่ ถูกโจมตีที่จะเอาตัวรอดและที่จะเติบโตต่อไปนั้น น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก ด้วยความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยจากภายนอกหรือไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ เลย พวกเขาได้แอบซ่อนเสบียงของพวกเขา เตรียมสถานที่หลบซ่อน หายอาหารในที่ๆ พวกเขาสามารถจะหาได้ เลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่ลูกๆ ของพวกเขา และสร้างบ้านและหมู่บ้านของพวกเขากลับขึ้นมาใหม่เมื่อกองทหารพม่าเสร็จสิ้นการปฏิบัติการไปแล้ว

เมื่อกองทหารพม่าได้ผ่านเข้ามาและได้ออกไปจากพื้นที่ใกล้เคียง (แม้ว่าพวกเขาอาจจะยังห่างออกไปเพียงไม่กี่ชั่วโมงเดินเท้า) ประชาชนจะกลับไปยังไร่นา ยุงฉาง และบ้านของพวกเขา เพื่อที่จะรวบรวมเสบียง หรือข้าวของตามที่พวกเขาจะสามารถทำได้ พวกเขาไปยังที่หลบซ่อนต่างๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นที่ๆ พวกเขาเก็บสะสมอาหารเอาไว้ในยามฉุกเฉิน ประชาชนเหล่านี้เตรียมตัวตลอดทั้งปี เพื่อจะหนี หลบซ่อน และเอาชีวิตรอด

ประชาชนชาวเผ่านี้ยังคงเป็นหนึ่งในผู้ที่แสดงออกถึงการไม่เชื่อฟังในเชิงบวกมากที่สุดในประเทศพม่า

พวกเขาเสริมสร้างคนของพวกเขา วัฒนธรรม แผ่นดิน และอิสรภาพ

เรื่องราวต่อไปนี้เป็นเรื่องราวของคุณแม่วัยสาวสองคน ที่เลือกที่จะอยู่กับครอบครัวของพวกเขาในพื้นที่ๆ ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของกองทหารพม่าโดยตรง มันแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น ความเชื่อ และความสามารถของคนเหล่านี้

สองพี่น้อง นางมู เอ และนางโรสแมรี่ บอกเล่าเรื่องราวของพวกเธอ

“เราไม่มีอาหารและการคุ้มครองกันเลย เรากลับไปด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียวเท่านั้น”

“ทีมบรรเทาทุกข์ได้ช่วยพวกเรา แต่ในที่สุดแล้ว เราต้องย้ายไปยังเขตอื่นเพราะการโจมตี เราเผารอที่จะได้กลับบ้านมาโดยตลอด และเราไม่ต้องการที่จะไปที่ค่ายผู้อพยพ ทุกๆ คนอยู่ในความยากลำบาก และบางคนสามารถที่จะแบ่งปันอาหารของพวกเขาให้แก่เราได้”

ภาพบน นางมูเอและนางโรสแมรี่กับลูกๆ ของพวกเธอ
มกราคม 09 (FBR)
ภาพล่าง ทีมบรรเทาทุกข์และเสบียงกำลังไปยังพื้นที่ๆ
ซึ่งจะถูกโจมตี มกราคม 09 (FBR)

แต่บางคนก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ กองทหารพม่ายังคงเข้าโจมตีต่อไป และล้อมหมู่บ้านต่างๆ และไร่นาในเขตของเราเอาไว้ เรายังอธิษฐานต่อไป เพื่อนของเรบางคนถูกฆ่า และบางคนได้รับบาดเจ็บ เราเห็นดินเหนียว หิวโหย และหวาดกลัว บางครั้งกองทหารพม่าก็เข้าล้อมทุกวัน

เรายังคงเฝ้าอธิษฐานต่อไป และเราร้องทูลขอต่อพระเจ้าที่จะทรงช่วยเรา “ขอที่พวกเราจะได้อยู่ที่บ้านของเราเอง” ในที่สุด หลังการอธิษฐานแล้ว เราทุกคนรู้สึกว่าจะกลับไปยังบ้าน เราได้ยินเสียงของการโจมตีที่สงบลงแล้ว และแม้ว่ามันจะมีค่ายทหารพม่าแห่งใหม่ในบริเวณนั้น เรายังอยากที่จะลงมือ ดังนั้น เราจึงอธิษฐาน

เราไม่มีอาหารและการคุ้มกันเลย เรากลับไปด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เราเชื่อวางใจในพระเจ้าที่พระองค์จะทรงประทานบางอย่างให้แก่เรา เรารู้สึกมั่นใจอย่างยิ่งว่าพระองค์กำลังช่วยให้เรากลับไป เราพบกับฝ่ายต่อต้าน เขาบอกเราว่า กองทหารพม่าได้ถอยกลับไปเล็กน้อยขณะที่เรากำลังข้ามสันเขาและลงมายังหุบเขาแห่งหนึ่ง เรา รู้สึกอัศจรรย์ใจเป็นอย่างยิ่ง เราได้เห็นทุ่งนาที่เต็มไปด้วยข้าวและยังไม่ได้ถูกเก็บเกี่ยวเลย มีคนบอกเราว่าเจ้าของที่นา นั้นต้องหลบหนีไปก่อนที่พวกเขาจะได้เกี่ยวข้าว และพวกเขาจะไม่กลับมาอีก เราเริ่มที่จะเกี่ยวข้าว และขอบคุณพระเจ้าที่ตอนนี้เราจะได้อาหารแล้ว ตั้งแต่นั้นมา เราได้กลับมาอยู่ที่นี้ อีก เราขอบคุณพระเจ้าและขอบคุณทุกคนทุกๆ คน เราสร้างหมู่บ้านของเรากลับขึ้นมาใหม่ ที่นี่คือบ้านของเรา ขอขอบคุณพวกคุณเป็นอย่างยิ่งที่มาที่นี่ และสำหรับความช่วยเหลือของพวกคุณ”

โรงเรียนใหม่สำหรับคนรุ่นใหม่

ครั้งหนึ่งพื้นที่นี้เคยถูกทิ้งร้าง บัดนี้ มีโรงเรียนหนึ่งตั้งอยู่ที่นั่น มันแสดงให้เห็นถึงความอุทิศตนของชาวบ้านที่นั่นที่สร้างสิ่งที่ดีที่สุดให้กับอนาคตของลูกหลานของพวกเขา แม้ว่าต้องเสี่ยงที่จะเสียมันไปให้กับกองทหารพม่าก็ตาม

“ก่อนหน้านี้อ ผมอาจจะตายเพื่อคนคะฉิ่นเท่านั้น แต่ตอนนี้ ผมจะขอตายเพื่อใครก็ได้ในประเทศพม่า”

ในภารกิจบรรเทาทุกข์ เรามีทีมต่างๆ จากหลายชนเผ่าที่มาทำงานร่วมกัน – ชิน, อาราขาน, ป่าไ้อ้, คะฉิ่น, กะเหรี่ยงแดง, ม้ง, ลาหู่, คายัน, ไทยใหญ่, และกะเหรี่ยง การร่วมมือของพวกเขาเป็นอีกตัวอย่างของความพยายามร่วมกัน ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อเสรีภาพที่ข้ามเผ่าพันธุ์และศาสนาในประเทศพม่า

ตั้งที่ผู้นำทีมชาวคะฉิ่นคนหนึ่งบอกกับเราว่า “ก่อนหน้านี้อ ผมอาจจะตายเพื่อคนคะฉิ่นเท่านั้น แต่ตอนนี้ ผมจะขอตายเพื่อใครก็ได้ในประเทศพม่า”

ภาพบน ฝ่ายต่อต้านชาวกะเหรี่ยงกำลังให้ความคุ้มกันและขนย้ายเสบียงขณะข้ามถนนที่อันตราย มกราคม 09 (FBR)

ภาพกลาง ชาวบ้านกำลังอ่านหนังสือจากโรงเรียนสากลเพื่อประเทศพม่า ธันวาคม 08 (FBR)

ภาพล่าง เด็กนักเรียนจากโรงเรียนของคนรุ่นใหม่รวมตัวกันใกล้โรงเรียน ธันวาคม 08 (FBR)

คีตรุบน ถนนสายนั้น

ในพื้นที่ของชนเผ่า กองทหารพม่าตัดถนนต่าง ๆ ผ่านพื้นที่เพื่อที่จะแสดงถึงอำนาจอย่างรวดเร็ว ถนนเหล่านี้ช่วยให้ค่ายทหารพม่าเป็นจุดออกตัวการโจมตี และทำหน้าที่เป็นเครื่องกีดขวางอันน่าสะพรึงกลัวสำหรับประชาชนที่พยายามจะข้ามมัน ถนนเหล่านี้ตัดผ่านไร่นาและหมู่บ้านต่าง ๆ กระจัดกระจายผู้คนออกไปตลอดแนวของพวกมัน และแยกชุมชนต่าง ๆ ออกจากกัน กองทหารพม่าได้ทำการลาดตระเวนและวางกับระเบิดบนถนนเหล่านี้ และพวกมันคือสิ่งกีดขวางในการเดินทาง การค้าขาย และการส่งความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ในตอนเหนือของรัฐกะเหรี่ยง กองทหารพม่ายังคงยิงและสังหารประชาชน ช่มชืด ทำลาย ควบคุมและยึดครองที่ดินของประชาชน เรื่องราวต่อไปนี้แสดงให้เห็นภาพของคีตรุที่อยู่บนถนนสายนั้น

“จากข้างหนึ่งของสันเขา เรามองดูหุบเขาที่เวลานี้มีแต่ความว่างเปล่า มีบ้านที่กลายเป็นเก้าอี้หวายอยู่เป็นจุด ๆ อยู่อีกฝั่งของนาข้าวที่ถูกทิ้งร้าง ด้านหนึ่งของหุบเขาถูกควบคุมโดยค่ายทหารพม่าที่อยู่นบนเนินเขา และถนนสายใหม่ที่ตัดออกจากค่ายทั้งสองทาง ด้านใต้นั้นตัดไปทางใต้เพื่อที่จะเชื่อมกับถนนอีกเส้นหนึ่งและเชื่อมกับค่ายอื่นๆ และไปต่อทางตะวันออก ถนนเส้นทางเหนือนี้ตัดผ่านภูเขาต่าง ๆ ขณะที่เรากำลังมองดูอยู่นั้น ขบวนทหารของกองทหารพม่าประมาณ 100 กอง กำลังเดินแถวไปทางเหนือ ออกจากค่ายที่คุมหุบเขาแห่งนั้น ที่ปลายหุบเขาทางด้านเหนือนี้มีถนนอยู่ด้วยเช่นกัน และทหารอีกขบวนหนึ่งกำลังรอพบพวกเขาอยู่ เราตระหนักว่าเรากำลังบันทึกภาพของทหารของเผด็จการทหารพม่าที่กำลังฟ้องตัวพวกเขาเอง โดยการอยู่ในซากปรักหักพังของชุมชนที่กำลังเติบโตที่พวกเขาได้ทำลายมันลง กองทหารพม่าเคลื่อนแถวเป็นแนวยาว และเดินทัพขึ้นบนถนนตลอดทั่วหุบเขาเพื่อที่จะกวาดล้างหมู่บ้านทั้งหมดของชาวกะเหรี่ยง มันเป็นหุบเขาที่ว่างเปล่า ยกเว้นแต่สำหรับพวกเขา

นี่คือถนนสายเดียวกันที่เราจะต้องข้ามมันในภายหลัง และเราไม่รู้จกมันเลยสักนิด ในเวลานี้ หลายครอบครัวกำลังพยายามข้ามถนนสายอันตรายนี้ หากมีโอกาสทางเหนือ ทหารชาวกะเหรี่ยงสองคนกำลังช่วยเหลือครอบครัวต่างๆ ที่ถูกยิงเสียชีวิตหนึ่งคน และที่เหลือได้รับบาดเจ็บ ครอบครัวเหล่านั้น

ได้หนีกลับไป ทหารที่ได้รับบาดเจ็บได้รับการรักษาโดยหมอคนหนึ่งของเรา และเจ้าหน้าที่ของคลินิกเคลื่อนที่ในพื้นที่นี้”

กองทหารพม่ากำลังปฏิบัติการในชุมชนชาวกะเหรี่ยง
ธันวาคม 08 (FBR)

ชัตริค เมฆาก และอาเบเตนโกกุลกษัตริย์ว่า “ข้าแต่เนบูคัดเนสซาร์ ข้าพระบาทกึ่งหลายไม่จำเป็นต้องถูกลงโทษให้ตนเองต่อฟ้าพระบาทในเรื่องนี้ หากข้าพระบาทถูกโยนเข้าไปในเตาไฟลุกโชน ข้าแต่กษัตริย์ พระเจ้าที่ข้าพระบาทกึ่งหลายปรนนิบัตินั้นจะทรงกอบกู้และทรงช่วยข้าพระบาทกึ่งหลายให้พ้นจากเงื้อมพระหัตถ์ของฟ้าพระบาทได้ แต่ถึงแม้พระองค์ไม่ทรงช่วย ข้าแต่กษัตริย์ ก็ขอฟ้าพระบาททรงทราบเถิดว่า ข้าพระบาทจะไม่ยอมปรนนิบัติเทพเจ้าของฟ้าพระบาทหรือ นมัสการเทวรูปทองคำที่ทรงตั้งขึ้นเป็นอันขาด”
ดาเนียล 3:16-18

ภาพบนซ้าย กองทหารพม่ากำลังออก
ลาดตระเวน 09 (FBR)

ภาพบนกลาง แว่นทหารพม่าเคลื่อนตัว
ออกสู่ถนนเส้นใหม่ผ่านหุบเขา เลอ มู
พลอ มกราคม 09 (FBR)

ภาพบนขวา กองทหารพม่าบนถนน
ใกล้กับบ้านที่ถูกเผาใน เลอ มู
พลอ มกราคม 09 (PRAD)

ภาพกลาง บรรดาครอบครัวที่วิ่งหนีข้าม
ถนนที่ใช้เดินรถ รัฐกะเหรี่ยง มกราคม
09 (FBR)

ภาพขวา ทหารกะเหรี่ยงกำลังช่วยชาว
บ้านให้ข้ามถนน ถูกยิงโดยกองทหาร
พม่าและได้รับการรักษาจากหมอ
มกราคม 09 (FBR)

“เราพยายามอย่างที่สุดที่จะช่วยพวกเขา ตอนนี้เรากำลังลำบาก เราสงสัยว่าพวกเขาจะช่วยเราหรือไม่”

“ในสงครามโลกครั้งที่สอง พวกญี่ปุ่นเข้ารุกรานที่นี่และจับใส่ชาวอังกฤษออกไป พวกเขาฆ่าและทรมานพวกเราจำนวนมาก ถ้าหากพวกเขาอยากจะทำพวกเราชาวกะเหรี่ยงสักคน พวกเขาลงมือทันที เราทำงานร่วมกับชาวอังกฤษเพื่อช่วยพวกเขาต่อสู้กับญี่ปุ่น พวกเขาขอให้เราช่วยและเราก็ช่วย พวกเรา 160 คน ได้เข้าร่วมกับชาวอังกฤษ 80 คน ในนั้นเป็นทหารกองหนุนในพื้นที่หรือเป็นยามดูแลบ้าน และอีก 80 คน เป็นหน่วยเคลื่อนที่ ที่ร่วมสู้รบเคียงข้างชาวอังกฤษในขณะปฏิบัติการ เราพยายามอย่างที่สุดที่จะช่วยพวกเขา (ชาวอังกฤษและพันธมิตร) ตอนนี้พวกเรา กำลังลำบาก เราสงสัยว่าพวกเขาจะช่วยเราหรือไม่”

พวกเรา FBR ให้ผ้าห่มแก่เขาผืนหนึ่ง เสื้อและเงินจำนวนหนึ่ง เรบอกเขาว่า เราและอีกหลายคนที่อยู่ทั่วโลกนี้ซาบซึ้งใจกับการทำงานของเขา เราทำพิธีเซ่นเทชั่น และให้เกียรติเขาอย่างดีที่สุดเท่าที่เราจะสามารถทำได้ เขายิ้มอยู่ตลอดเวลาและขอบคุณพวกเราไม่หยุดปาก จากนั้นด้วยตาที่เป็นประกายและยิ้มกว้างของเขา เขาพูดว่า “ผมจะต้องกลับบ้านแล้ว ขอขอบคุณคุณเป็นอย่างยิ่งอีกครั้งหนึ่ง และขอให้พระเจ้าทรงอวยพรพวกคุณทุก ๆ คน”

ภาพบนด้านขวาสุด ทหารผ่านศึกสงครามโลกครั้งที่สอง นาย นยา เด มู อายุ 80 ปี เขตมูตรอ ตอนเหนือของรัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า ธันวาคม 08

ภาพบน ตรง นโย อติตสมาชิกทีม FBR ชาวกะเหรี่ยง ถูกยิงและสังหารโดยกองทหารพม่าในวันที่ 26 กันยายน 2009 ลูกชายวัยสามเดือนของเขาที่จะเสียชีวิตไปก่อนหน้าเขาเพียง 10 วันที่เขาถูกสังหาร ภาพถ่ายในเดือน พฤศจิกายน 05 (FBR)

แถวที่ 2 เด็กและผู้หญิงถูกยิงโดยกำลังของเผด็จการ กองกำลังกะเหรี่ยงชาวพุทธเพื่ออธิปไตย (DKBA) ซึ่งเป็นตัวแทนของกองทหารพม่า ร่วมด้วยกับกองทหารพม่า เขายังชาวบ้านห้าคนในหมู่บ้านเบร เด (หรืออีกชื่อหนึ่งคือ พอ เลอ ลอห์) ตะวันออกของรัฐกะเหรี่ยง และฆ่าหนึ่งในนั้น 09 (FBR)

แถวที่สาม ภาพชาย มา คิน คยิ คุณแม่ลูกอ่อนวัย 34 ปี ถูกยิงโดย DKBA และกองกำลังทหารพม่า ในรัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า สิงหาคม 09 (FBR)

แถวที่ 3 ภาพขวา ผู้หญิงที่ถูกผู้บัญชาการทหารพม่า คิน เมือง ซิท ซัมซัน ตอนเหนือของรัฐกะเหรี่ยง สิงหาคม 09 (FBR)

ภาพล่าง บรรดาผู้หญิงที่กำลังตรวจดูข้าวของหลังจากที่หนีการโจมตีของกองทหารพม่า รัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า ธันวาคม 08 (FBR)

ภาพขวาสุดด้านล่าง พี่สาวของเด็กชายอายุ 14 ปี นา เอ มู “น้องชายของหนูยังเด็กเกินไป เขาวิ่งหนีผิดทาง และพวกเขาฆ่าน้องของหนู” ธันวาคม 08 (FBR)

ชุมชน เลอ เพอ เฮอ ที่กระจัดกระจายไป

กองกำลังทหารพม่าและตัวแทนของพวกเขาเข้าโจมตีที่อาศัยของผู้พลัดถิ่นเลอ เพอ เฮอ ในเดือนมิถุนายน 2009 ขับไล่ประชาชนมากกว่า 1,000 คนให้หนีออกจากบ้านของพวกเขาและต้องข้ามชายแดนมายังประเทศไทย บ้านของพวกเขาถูกเผาและโรงเรียนถูกทำลายลง

ครอบครัวของเราเคยไปที่นั่นเมื่อต้นปีนี้เพื่อร่วมงานวันอิฐฐานสากลเพื่อประเทศพม่า และบัดนี้สถานที่นั้นถูกเผาทำลายลงเสียแล้ว จากการทำลายล้างบ้าน โรงเรียน และโบสถ์ของพวกเขา ในเวลานี้เพื่อนๆ ของเราต้องกลายเป็นคนไร้บ้าน

ครั้งแรกที่เราไปยัง เลอ เพอ เฮอ คือปี 1997 ก่อนที่มันจะกลายเป็นที่อยู่อาศัยของผู้พลัดถิ่น พวกเรากำลังดำเนินการกิจกรรมรณรงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้พลัดถิ่นที่อยู่ไกลออกไปทางตะวันตกในเทือกเขาตอนเหนือ ในเวลานั้น เลอ เพอ เฮอ เป็นกลุ่มกระท่อมที่ตั้งอยู่ข้างแม่น้ำเมยอันเงียบสงบและงดงาม ผมจำได้ว่าผมหันหลังไปมองภูเขาเหล่านั้นที่เราเพิ่งจะลงมาและก็คิดว่า “ที่นี่จะจบลงเมื่อไหร่ก็ไม่รู้”

การสูญเสียเลอ เพอ เฮอในเวลานั้นนั้นเป็นความก้าวหน้าอีกอย่างหนึ่งของการโจมตีในการทำล้างชุมชนชาวกะเหรี่ยง เลอ เพอ เฮอ เป็นสถานที่สำคัญในฐานะที่เป็นตัวแทนแห่งอิสรภาพของชาวกะเหรี่ยงท่ามกลางการกดขี่ข่มเหงของประเทศนี้ และมันยังเป็นที่ๆ คนอื่นๆ สามารถแบ่งปันชีวิตของพวกเขา และลิ้มรสของอิสรภาพที่แสนหายากในประเทศพม่า ที่ๆ เรื่องอยู่บนแม่น้ำ ผู้คนจับปลา บรรดาคุณแม่ซักเสื้อผ้า และเด็กๆ ริ้งตัวปลิวผ่านน้ำตื้นๆ สำคัญที่สุด มันเป็นบ้านของครอบครัวที่อาศัยอยู่ที่นี่ ศัตรูเข้ามา พวกเขายิงและเผาทำลาย

ครอบครัวที่หนีไปต้องการคำอธิษฐาน ความช่วยเหลือและความหวัง

ข้อความจากหัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์

สามภาพบน ครอบครัวกำลังหนี (PRAD) เลอ เพอ เฮอ มิถุนายน 09

ด้านบน วันอิฐฐานสากลเพื่อประเทศพม่า ก่อนถูกโจมตี (FBR)

“ทั้งชีวิตจิตใจของข้าพระองค์จะประกาศว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า เจ้าข้า ใครเล่าเสมอเหมือนพระองค์? พระองค์ทรงช่วยผู้ยากไร้จากผู้ที่แข็งแกร่งเกินกำลังของเขา ทรงช่วยผู้ยากไร้และแค้นแค้นจากผู้ที่ปล้นเขา” สดุดี 35:10

เรื่องราวใน วันคริสมาส

“มี 17 ครอบครัวที่กำลังซ่อนตัวอยู่ในหุบเขาลึกใน
พุ่มไม้ไผ่ ประชาชนที่นี่ได้เริ่มหนีตั้งแต่ครั้งแรกที่กองทหาร
พม่าเข้าโจมตีพื้นที่ของรัฐกะเหรี่ยงแห่งนี้ในปี 1972 นับแต่
นั้นมา พวกเขาต้องหลบหนีการโจมตีอีกหลายครั้งหลายหน
ชายอายุ 62 ปี คนหนึ่งบอกกับเราว่า เขาคิดว่าเขาได้หนีมา
มากกว่า 100 ครั้งแล้วในชีวิตของเขา

พวกเขาอาศัยอยู่ในเพิงเล็กๆ ที่ทำมาจากไม้ไผ่และ
หญ้า บางหลังมุงด้วยผ้าใบที่ทีมเราได้ให้ไปก่อนหน้านี้ มี
จุดที่เป็นแหล่งน้ำเล็กๆ สองจุด ที่มีท่อไม้ไผ่ส่งน้ำสายเล็กๆ
ออกมา ขณะที่เราเดินเข้าไปที่นั่น มันมีผ้าใบพลาสติกปูอยู่
บนพื้น ใต้ๆ นั่งอยู่บนนั้น ขณะที่หนึ่งในสมาชิกชมรมชีวิต
ที่ดีกำลังนำพวกเด็กๆ ร้องเพลงและเล่นเกมส์

คุณพ่อคุณแม่ยืนอยู่ด้านหลัง อุ้มลูกๆ ของพวกเขา
ยิ้มและหัวเราะโดยมีกระท่อมหลังเล็กๆ ของพวกเขาอยู่
เบื้องหลัง ขณะที่เราเข้าไปใกล้ยิ่งขึ้น ทีมได้มอบของขวัญ
ให้แก่พวกเด็กๆ และจากนั้น ทั้งทีมก็ร้องเพลงอวยพร ผม
รู้สึกเศร้าเป็นอย่างมากยิ่งที่คนเหล่านี้ต้องใช้ชีวิตแบบนี้ แต่ใน
ขณะเดียวกัน ผมก็รู้สึกถึงพลังที่มีอำนาจกว่าของความรัก
ความหวัง และความชื่นชมยินดี ขณะที่ทีมและครอบครัว
เหล่านี้ผูกพันเข้าด้วยกัน ผมคิดว่า “นี่เป็นเรื่องที่น่ายินดี
และกองทหารพม่าคงจะไม่เชื่อสายตาตัวเองหากพวกเขา
เห็นมัน” นี่คือนักประดาน้ำที่พวกเขากำลังไล่ล่า ผู้ที่สูญเสีย
เป็นอันมาก ผู้ที่กำลังยิ้มและร้องเพลง และผู้ที่ไม่ยอมแพ้”

ผมดูกระท่อมเล็กๆ ที่กระจุกตัวกันอยู่ และผู้คนที่
กำลังยิ้มและมีความสุข ผมดูพวกหมอบที่กำลังเริ่มเตรียมการ
รักษา และผมก็คิดว่า “นี่เป็นสิ่งที่ดีเป็นอย่างยิ่ง” ผมรู้สึก
พอใจ ไม่ใช่พอใจในเรื่องของสถานการณ์และประชาชน
ที่กำลังซ่อนตัวอยู่ แต่พอใจที่เราทุกๆ คนที่นี่กำลังมีความ
สุขร่วมกัน และในวันนี้เอง เราทุกคนจะทานอาหารเติม
อิมและหลับเต็มตา ในเวลาต่อมาของคืนนั้น ชาวกะเหรี่ยง
อีกกลุ่มที่มาจากหมู่บ้านพลัดถิ่นได้มาเพื่อที่จะร้องเพลง
คริสมาสในที่ซ่อนตัวแห่งนั้น พวกเขาไปร้องเพลงให้กับ
ทุกๆ ครอบครัว ขณะที่พวกเรามองดูดวงดาวและฟังเสียง
เพลง ผมคิดว่า “นี่แหละคือคริสมาสที่แท้จริง” ขอขอบพระ
คุณทุกๆ ท่านที่อธิษฐานเผื่อ ที่รักและช่วยเหลือคนเหล่านี้

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่านและสุขสันต์วันคริสมาส

หัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์

ทางตะวันออกของรัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า

ภาพบน ผู้ที่มาร้องเพลงในที่หลบซ่อนตัว ธันวาคม 08 (FBR)

ภาพล่าง หมอบชาวไทยใหญ่ ชาวชิน และชาวกะเหรี่ยง กำลังรักษาผู้ป่วย 08 (FBR)

“และหากเจ้าอุทิศตนเพื่อผู้หิวโหย ให้ผู้ถูกกดขี่ข่มเหงที่ขัดสนอิม
เอมใจ เมื่อนั้นความสว่างของเจ้าจะส่องขึ้นมาในความมืด และ
คำคืนของเจ้าจะกลับกลายเป็นเหมือนเทียนวัน องค์พระผู้เป็น
เจ้าจะทรงนำเจ้าตลอดไป จะทรงให้เจ้าอิมเอมใจในดินแดนที่
ดวงตะวันแผดเผา พระองค์จะทรงทำให้ร่างกายของเจ้าแข็งแกร่งขึ้น
เจ้าจะเป็นเหมือนส่วนที่ได้รับการรดน้ำอย่างดี เหมือนน้ำพุที่มีน้ำ
ไหลอยู่ตลอด” อิสยาห์ 58:10-11

ใครจะ

หยุดพวก

เผด็จการ?

เรากำลังจัดทำวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า เล่มนี้จากในพื้นที่ชนเผ่าของพม่าที่กำลังตกอยู่ภายใต้การโจมตีของกองทัพพม่า เรากำลังให้การฝึกอบรมกับทีมบรรเทาทุกข์จากเผ่าต่างๆ และไปกับพวกเขาเพื่อนำความช่วยเหลือ ความหวังและความรักไปยังผู้พลัดถิ่น เด็กๆ ของประเทศพม่ามีชีวิตอยู่ด้วยความหวาดกลัว และพวกเขาถูกโจมตี ช่มชืดและสังหารโดยรัฐบาลของพวกเขาเอง ใครจะให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา ใครจะช่วยพวกเขา ขณะที่มีการพูดคุยต่างๆ เกิดขึ้น ใครจะปกป้องคนเหล่านั้นที่ถูกโจมตี ในประเทศพม่า ไม่มีใครให้ความคุ้มครอง ยกเว้นฝ่ายต่อต้านเพื่ออธิปไตย นอกจากนี้แล้ว มันไม่มีการช่วยเหลือขนาดใหญ่ใดๆ ให้แก่กลุ่มต่างๆ ของฝ่ายต่อต้านเหล่านี้ ดังนั้น มันจึงไม่มีหนทางที่จะให้การคุ้มครองที่เพียงพอให้กับประชาชนเหล่านี้ที่ตกอยู่ภายใต้การโจมตี

การให้การบรรเทาทุกข์ทุกอย่างในพื้นที่ของผู้พลัดถิ่นนั้นเกิดขึ้นได้เนื่องมาจากกองกำลังฝ่ายต่อต้านเพื่ออธิปไตยของชนเผ่า การให้การบรรเทาทุกข์เพื่อมนุษยธรรมนั้นสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และเป็นการรักษาชีวิตผู้คน และมันคือภารกิจของเรา แต่มันเป็นเพียงแค่การแก้ไขตามอาการไม่ใช่การแก้ที่ปัญหาหลัก ปัญหานั้นก็คือบรรดาเผด็จการทหารพม่าและกองทัพของพวกเขาที่เข้าโจมตี กระจัดกระจายผู้คน ใช้การทรมาน การช่มชืด และฆ่าประชาชนของตนเองและไม่ต้องถูกลงโทษ

ขณะที่เราเตรียมตัวสำหรับภารกิจนี้ เราารู้สึกว่า พระเยซูทรงกำลังตรัสว่า “จงตามเรามา” สำหรับพวกเรา มันหมายความว่า พระเยซูกำลังทรงนำหน้าไปและเราต้องติดตามและเชื่อฟัง เรามีภารกิจเล็กๆ แต่มีค่ายิ่ง ภารกิจที่จะแบ่งปันความรักของพระเจ้า ให้ความช่วยเหลือ และยืนหยัดกับคนเหล่านี้ เมื่อเสบียงของเราหมดลง เรายังคงรักและอยู่กับคนเหล่านี้ได้ หากคนเหล่านี้ไม่สามารถหนีได้ เราจะไม่มี ในปีที่เรากำลังทำภารกิจในหมู่บ้านที่อยู่ทางใต้ของเรานี้ กองทหารพม่าช่มชืดและฆ่าเด็กหญิง

วัย 7 ขวบ ไม่มีใครสามารถปกป้องเธอได้ ไม่มีใครรับผิดชอบได้

ขณะที่เราช่วยเหลือครอบครัวที่ตกอยู่ภายใต้การโจมตี เรากล่าวตัวเองและเรากล่าวพระเจ้าว่า “เราสามารถทำได้มากกว่านี้ไหม หากเด็กๆ เหล่านี้เป็นลูกๆ ของเราเอง” หากเรายังคงทำงานของเราต่อไปเช่นเดิม และไม่ได้พยายามที่จะหยุดกองทัพพม่า และไปพบกับพระเจ้าบนสวรรค์ พระองค์อาจจะตรัสว่า “ถ้าหากลูกๆ ของเจ้าถูกฆ่า ภรรยาของเจ้าถูกช่มชืด บ้านของเจ้าถูกเผา เจ้าจะไม่พยายามหยุดพวกที่เข้ามาโจมตีหรือ เจ้าจะไม่พยายามหยุดพวกเขาจากการทำร้ายผู้อื่นๆ หรือ เจ้าจะแค่นั่งอยู่ข้างๆ และมองดูหรือ เจ้าคนหน้าซื่อใจคด! เจ้าห่วงอยู่แต่ชื่อเสียงของเจ้า เงินสนับสนุนของเจ้า และทำให้ตัวเองปลอดภัย” กระนั้นก็ตาม หากเราตัดสินใจที่จะเข้าโจมตีทหารพม่าเพื่อที่จะกันพวกเขาออกจากการโจมตีคนเหล่านี้ พระเจ้าอาจจะตรัสว่า “ใครบอกให้เจ้าไปโจมตีพวกเผด็จการ? มันอาจจะ เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เราเรียกให้เจ้าทำ เจ้าไม่ได้รับใช้เรา”

เราแสวงหาหน้าพระทัยของพระเจ้าในชีวิตของเราและวางชีวิต โชคชะตา และเกียรติยศของเราไว้แทบพระบาทของพระองค์ สำหรับการตอบคำอธิษฐานให้แก่เรา เรายังคงได้ยิน “จงเลี้ยงดูแกะของเรา” และ “เดินทัพไปอย่างกล้า” สำหรับเรา มันเป็นเรื่องถูกต้องที่จะหยุดกองทัพพม่า แต่มันไม่ใช่หน้าที่ของเรา หน้าที่ของเราคือการรับใช้ผู้ที่อยู่ในความต้องการ ปลอดภัยพวกเขา ยืนหยัดกับพวกเขา และเป็นพยานในสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ในยามที่พวกเขาไม่สามารถจะหนีได้ เรายืนเคียงข้างพวกเขาและเผชิญการโจมตีด้วยกัน สมาชิกบางคนของพวกเขาได้เสียชีวิตลง เราอธิษฐานเผื่อพวกเผด็จการ แต่เราไม่สามารถหยุดกองทัพพม่าได้ แล้วใครเล่าจะหยุดพวกเขา ใครเล่าจะนำความยุติธรรมมา

นี่คือการทรงเรียกให้เราอธิษฐานและถามพระเจ้าว่า พระองค์ประสงค์สิ่งใดจากพวกเราแต่ละคนในเหตุการณ์นี้ ที่ลูก ๆ ของพระองค์ในพม่าที่ถูกข่มเหง ความรักและความ ยุติธรรมของพระเจ้าถูกทำงานโดยผ่านผู้คน พระเจ้าทรงใช้ เราให้หน้าความยุติธรรม ปกป้องลูกกำพร้า แม่ม่าย และผู้ที่ ถูกข่มเหง

พวกเผด็จการได้อูทิสชีวิต เงินทอง และ **เกียรติยศของพวกเขาเพื่อที่จะรักษาอำนาจเอาไว้** **หากเราต้องการจะเป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอลใน** **ประเทศพม่า เราจะทำน้อยไปกว่าพวกเขาไม่ได้** **ยาม** **ที่เราตกอยู่ภายใต้ความกดดัน เราส่วนใหญ่ถามคำถาม** **นี้ว่า “เรากลายเป็นอะไรไปแล้วนี้” คำถามที่แท้จริงคือ** **“เราควรจะทำอะไร”** **เราพบคำตอบในความรัก** **พวกเขา** **ถูกกระตุ้นให้ก้าวออกไปด้วยความรักอันนั้นที่อยู่ในหัวใจ** **จิตใจ และจิตวิญญาณ** **เรารักผู้คนของประเทศพม่า และ** **เรากำลังช่วยเหลือพวกเขา** **นี่คือสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเรา** **เรา** **เชื่อว่าการกดขี่ข่มเหงนั้นผิดจริยธรรม** **นี่คือจิตใจของเรา** **เราออกไปเพราะประชาชนของประเทศพม่าเป็นลูกของ** **พระเจ้า** **และมันถูกต้องที่จะช่วยพวกเขาและอยู่ร่วมกับพวกเขา** **นี่คือจิตวิญญาณของเรา** **หากคุณรู้สึกว่าได้รับการนำ** **เช่นกัน ถ้าเช่นนั้นแล้ว โปรดเข้าร่วมกับเราเพื่ออิสราเอล** **ความยุติธรรม และการคืนดีในประเทศพม่า**

คุณปู่ โม ลา ผู้อาวุโสชาวกะเหรี่ยงกำลังอธิษฐานเมื่อ สมาชิกโบสถ์ของเขาและประชาชนของพม่า ร้องกะเหรี่ยง ธันวาคม 09 (FBR)

“อย่างนี้ไม่ใช่หรือคือการถืออดอาหารที่เราเลือกไว้? คือการปลดโซ่ตรวนแห่งความอยุติธรรม แก้วสายรัด แอก ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ข่มเหงให้เป็นอิสระและหัก แอกทุกอัน” อิสยาห์ 58:6

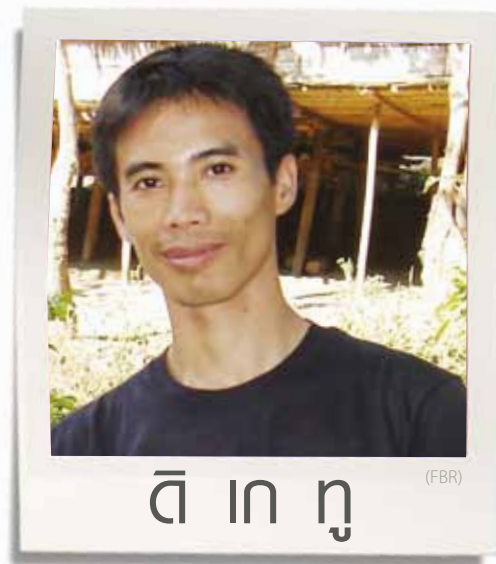
การสูญเสีย

ISUIJOUR

เรนเจอร์คนหนึ่งได้เสียชีวิตลงในเดือนกันยายน 2009 นั่นคือการสูญเสียอันยิ่งใหญ่สำหรับเรา ชาวกะเหรี่ยง และประชาชนของประเทศพม่า ดี เก ฑู เป็นคนถ่อมตน กล้าหาญ อุทิศตน และเป็นผู้นำหนุ่มชาวกะเหรี่ยงที่ไม่คิดถึงตนเองเลย เขาเสียชีวิตเนื่องจากใช้ที่ขึ้นอย่างกะทันหันขณะที่กำลังทำภารกิจกับฝ่ายต่อต้านชาวกะเหรี่ยง หลังจากทำงานในฐานะหัวหน้าทีมให้กับ Free Burma Ranger ดี เก ฑู รับการเรียกจากฝ่ายต่อต้านเพื่ออธิปไตยให้รับใช้ในฐานะของเจ้าหน้าที่กองทหารผู้ปลดปล่อยชาวกะเหรี่ยงแห่งชาติ Karen National Liberation Army (KNLA).

ความซื่อสัตย์ ความผูกพันกับชาวบ้าน ความเห็นอกเห็นใจ และความรับผิดชอบในหน้าที่ของเขา ทำให้เขาเป็นเจ้าหน้าที่หนุ่มของ KNLA ที่มีคุณสมบัติเด่น ในภารกิจครั้งสุดท้ายของเขา เขากำลังให้การคุ้มกันหลายครอบครัวที่เรียงแถวกันอยู่ ที่ถูกคุกคามโดยการโจมตีของกองทหารพม่า ดี เก ฑู เป็นหัวหน้าทีม Free Burma Ranger คนแรกที่มาจากทางเหนือของรัฐกะเหรี่ยง เขาได้รับเกียรตินิยมนจากการฝึกอบรมครั้งแรกของ FBR ในปี 2001 และทีมของเขาเป็นทีมที่เก่งที่สุดในการฝึกอบรมนั้น เขาตั้งมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศสำหรับทั้งการฝึกอบรมและการทำภารกิจบรรเทาทุกข์ที่ยังไม่เคยถูกแข่งหน้าได้

ผมพบกับดี เก ฑู ครั้งแรกในปี 1996 ในการฝึกอบรมผู้นำสำหรับผู้กำลังเติบโต ในตอนกลางของรัฐกะเหรี่ยง ผมพบกับเขาอีกครั้งหนึ่งในปี 1998 ในภารกิจบรรเทาทุกข์ทางเหนือของรัฐกะเหรี่ยง ในปลายการโจมตีของปี 1997-1998 เมื่อมาถึงรัฐกะเหรี่ยง มีทหารกะเหรี่ยงคนหนึ่งบอกผมว่า “ทางที่คุณจะไปในวันพรุ่งนี้นั้นอันตรายอย่างมาก และพวกศัตรูก็อยู่ใกล้ๆ” จากนั้นก็มีหนุ่มชาวกะเหรี่ยงเข้ามาหาผมแล้วพูดว่า “สวัสดีครับ ผมชื่อ ดี เก ฑู คุณกับภรรยาของคุณสอนผมในปี 1996 และตอนนี้ ผมเป็นไกด์ของคุณและจะอยู่กับคุณในภารกิจครั้งนี้ งานในวันพรุ่งนี้นั้นอันตรายเป็นอย่างยิ่ง และทุกสิ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในแค่หนึ่งนาที พรุ่งนี้เราอาจจะตาย แต่ถ้ามันเป็นเช่นนั้น เราก็ตายด้วยกัน - ผมจะอยู่กับคุณ”

ผมรู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ทราบว่า ชายคนนี้อยู่กับผมเป็นหลานชายของ ดี เก ฑู ผู้นำฝ่ายต่อต้านชาวกะเหรี่ยงที่ต่อสู้กับญี่ปุ่นเคียงข้างนายทหารชาวอังกฤษที่ชื่อว่า ฮิวจ์ ซิกริม (ชาวกะเหรี่ยงเรียกเขาว่า คุณปู่ชายาว) ชายสองคนนี้ได้กระทำการให้ชาวกะเหรี่ยงต่อสู้ร่วมกับฝ่ายพันธมิตรและช่วยทำให้ญี่ปุ่นพ่ายแพ้ในประเทศพม่า ดี เก และคุณปู่ชายาวนั้นเป็นฮีโร่ของผมโดยตลอด การมีหลานชายของดี เก เป็นไกด์ของผมนั้น เป็นเกียรติและเป็นพระพร ขณะที่เราเป็นภูเขาระหว่างแถวของกองทหารพม่าในวันรุ่งขึ้นนั้น เขาพูดกับผม และผมจะไม่วันลืมมันเลย

“ขอบคุณที่คุณมาที่นี่เพื่อช่วยเหลือพวกเราและบอกเล่าเรื่องราวของพวกเรา แต่เวลาที่คุณเล่าเรื่องราวของผู้คนของผม ผมขอให้คุณจะไม่พูดถึงแต่เรื่องราวเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับพวกเขาและความทุกข์ยากของเราที่เกิดขึ้นโดยกองทหารพม่า กรุณาบอกโลกนี้ถึงเรื่องราวดี ๆ เกี่ยวกับประชาชนของผม ความเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาและความรักของพวกเขา แน่นนอน พวกเราต้องการความช่วยเหลือ พวกเขาอ่อนแอเกินไปที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงในพม่าด้วยตัวของเราเอง แต่โปรดเล่าถึงสิ่งที่คุณคนของผมทำ พวกเขาเข้มแข็งเช่นใด ยังคงเป็นอิสระและทำงานร่วมกันเพื่อทำให้ชาติของเราดีขึ้นกว่าเดิม”

ในเดือนกันยายน 2009 ดี เก ฑู เสียชีวิตขณะที่เขาช่วยเราเตรียมคนของเขาสำหรับการคุกคามของการโจมตีครั้งใหม่ เขาเสียชีวิตในหน้าที่และเป็นแรงบันดาลใจให้เราทุกคนทำหน้าที่ของเรา

ชุดสิ่งของสำหรับเด็ก

- หวีและกระจกเล็ก ๆ
- วิตามินแบบเคี้ยวสำหรับเด็กหนึ่งกล่อง
- แปรงสีฟันเด็ก 2 อัน
- กรรไกรตัดเล็บ
- ของเล่นชิ้นเล็ก
- ภาพวาดหรือภาพถ่ายของคุณ
- โปสการ์ดจากเมืองหรือรัฐของคุณ พร้อมกับข้อพระคัมภีร์

ชุดสิ่งของสำหรับแม่และเด็ก

- กรรไกรตัดเล็บอันเล็ก
- วิตามินสำหรับเด็กแบบที่ไม่ต้องแช่ตู้เย็น
- ชุดสำหรับเด็กสองชุด หมวก ถุงมือ เสื้อ (แบบไม่ติดกับกางเกง) และถุงเท้า
- ยางกัดสำหรับเด็ก
- ภาพวาดหรือภาพถ่ายของคุณ
- โปสการ์ดจากเมืองหรือรัฐของคุณ พร้อมกับข้อพระคัมภีร์

โปรแกรมชมรมชีวิตที่ดีนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานพระคำของพระเยซูในยอห์น 10:10 “ขโมยนั้นขโมยมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์” คำว่าครบบริบูรณ์นั้นใหญ่ยิ่งและเต็มขนาดยิ่งนัก พระเยซูเท่านั้นที่สามารถตอบสนองความต้องการทุกอย่างของเราได้อย่างแท้จริงและอย่างครบบริบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็ทางใดก็ตามที่เราสามารถจะทำได้ เราหวังที่จะนำความรัก ความเชื่อ และเครื่องมือต่างๆ เพื่อชีวิต ร่างกายและจิตวิญญาณที่ดี นั้นรวมถึงการสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์ และการดูแลสุขภาพสุขภาพ เพลง และเกมส์ต่างๆ และการให้เครื่องมือการสอนแก่คุณครูอีกด้วย

ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือของท่านในการส่งสิ่งของเหล่านี้มาให้แก่เรา ในขณะนี้ยังไม่สามารถที่จะส่งของบริจาคที่มีขนาดใหญ่มาประเทศไทยได้ ขอความกรุณาส่งของมาในกล่องของขวัญ หรือกล่องพัสดุมาตรฐาน พร้อมกับจำหน่ายว่า “ของใช้ในบ้าน หรือของใช้ส่วนตัว” ลงในแบบฟอร์มศุลกากร กรุณาส่งพัสดุทางอากาศ (สำหรับสหรัฐอเมริกา ขนาดโดยรอบกล่องกว้างยาวสูงรวมกันต้องไม่เกิน 79 นิ้ว) มายัง **Christians concerned for Burma (CCB), ตู้ปณ. 14 แม่โจ้ เชียงใหม่ 50290** โดยระบุชื่อถึง **GLC (ชมรมชีวิตที่ดี)**

ภาพบน ชั้นเรียนเกี่ยวกับสุขภาพและร่างกายมนุษย์สำหรับเด็กๆ ผู้พลัดถิ่นที่หมู่บ้านแห่งใหม่ ธันวาคม 08 (FBR)

ภาพล่าง ชมรมชีวิตที่ดีสำหรับผู้พลัดถิ่นชาวกะเหรี่ยง มีนาคม 09 (FBR)

มั่งกี้

ปอ เอ

เราเรียกเขาว่ามั่งกี้ แม้ว่าชื่อจริงของเขาคือ คา ปอ เอ เขาเป็นผู้ลี้ภัยชาวคะเหรียงแดง เป็นผู้นำร่วมของ Free Burma Rangers และเป็นศิษยาภิบาลของศูนย์บัญชาการ และเป็นผู้ถ่ายทำวิดีโอ มั่งกี้รับผิดชอบการฝึกอบรมด้านการถ่ายทำวิดีโอและภาพทั้งหมดของสมาชิกทีม FBR และสำหรับชีวิตด้านจิตวิญญาณของทุกๆ ทีม เขาเป็นผู้ติดตามพระเยซูที่อุทิศตนและสนิทกับสมาชิกในทีมทุกๆ คน ทั้งคริสเตียน คนนับถือผี และพุทธ

ภรรยาของมั่งกี้และลูกๆ ของเขาอาศัยอยู่ในค่ายผู้อพยพ นอกจากลูกๆ ของเขาเองแล้ว เขาและภรรยาได้อุปการะเด็กกำพร้าสามคนที่สูญเสียพ่อแม่ในเขตสงครามของพม่าเอาไว้ด้วย

ก่อนที่มั่งกี้จะเข้าร่วม FBR เขาไม่แน่ใจว่ามีพระเจ้าอยู่จริงหรือไม่ และเขาทำทนายพระเจ้าและพูดว่า “พระเจ้าถ้าพระองค์มีอยู่จริง ๆ พระองค์ต้องพิสูจน์มัน ไม่เช่นนั้น ผมจะไม่เชื่อในพระองค์และไม่ติดตามพระองค์” หลังจากที่เขาวินิจฉัยไม่นานนัก เขาเริ่มที่จะมีประสบการณ์ของการดำรงอยู่ของพระเจ้า และเขาได้ตัดสินใจที่จะติดตามพระเจ้า

เขารู้สึกกลัวก่อนที่จะทำภารกิจบรรเทาทุกข์ครั้งแรกของเขาและอยากที่จะถอยหลังกลับ แต่หลังจากที่เขาวินิจฉัย เขาพูดว่า “เอาล่ะ ผมไปได้ เพราะว่าแม้ว่าผมจะกลัวก็ตาม พระเจ้าทรงไปกับผมด้วย” มั่งกี้เป็นคนที่ผมจะไปหาในยามที่ผมต้องการคำปรึกษาด้านจิตวิญญาณ ผมวางใจในตัวเขาต่อการยึดมั่นอุทิศตนในการติดตามพระเยซู ไม่ว่าจะต้องจ่ายด้วยราคาใดก็ตาม ท่าทางอันสงบของเขา ความถ่อมตน ความอดทนอดกลั้น และมาตรฐานที่สูงของเขา มีอิทธิพลต่อเราทุกคน ที่จะทำและที่จะเป็นคนที่ดีขึ้น การตัดสินใจของเขานั้นถูกต้อง และเรวางใจในมัน

ภาพขวา มั่งกี้กำลังให้การฝึกอบรมสมาชิกทีมเรื่องเทคนิคการถ่ายวิดีโอ (FBR)

ภาพบนถึงภาพล่าง มั่งกี้ (FBR)

มั่งกี้กำลังอธิบายกับผู้หญิงที่ดูแลและน้องชายของเธอถูกฆ่าโดยกองทหารพม่า (FBR)

มั่งกี้กำลังถ่ายค่ายทหารของกองทหารพม่า (FBR)

มั่งกี้กำลังประสานการบรรเทาทุกข์ระหว่างการเมืองดีขณะที่เขาป่วยอยู่ (FBR)

ครั้งหนึ่งเราถูกกองทหารพม่าโอบล้อม มันดูเหมือนว่าไม่มีทางออกเลย เรากำลังนำผู้คนออกจากประเทศพม่าและกองทหารพม่ากำลังไล่ล่าพวกเรา ขณะที่พวกเขาโอบล้อมเข้ามา เราหยุดเพื่อที่จะคิดหาหนทางที่ดีที่สุดที่จะฝ่าวงล้อมนี้ออกไป เรามีชายชราและผู้หญิงหลายคนที่ไม่เดินแทบไม่ไหวอยู่แล้ว มีคุณแม่คนหนึ่งเป็นโลหิตจางกับทารกวัยสามสัปดาห์ และลูกๆ ที่ป่วยอีกหลายคน มันไม่มีทางที่เราจะหนีออกไปหรือสู้ชนะผู้ไล่ล่ากว่า 800 คนนี้ได้

ขณะที่บรรดาครอบครัวเกาะกลุ่มกันอยู่ที่ใต้ต้นไม้ ผมเดินเข้าไปหา มิ่งก็โดยสัญชาตญาณและพูดว่า “มิ่งก็ ให้เรามาอธิษฐานด้วยกัน” เขาจึงมองผมเขม็งและพูดว่า “ใช่ และเราจะไม่ได้ไม่ต้องกังวล พระเจ้าจะทรงนำเรา” แน่นนอนด้วยการเปลี่ยนแปลงหลายๆ อย่าง ความสับสนในส่วนของการทหารพม่า และการเคลื่อนไหวอันยาวนานและยากลำบาก ตลอดเวลานั้น เราตระหนักถึงการทรงสถิตของพระเจ้า เราหนีกองทหารนั้นได้และมาถึงชายแดนได้ด้วยความปลอดภัย

เราถูกกองทหารพม่าตามล่าในอีกภารกิจหนึ่ง เรา

ถูกตรึงติดกับแม่น้ำใหญ่ด้านหลัง บางคนนั้นคิดว่าเราอาจจะหนีกับดักอันนี้ไปได้ด้วยการละทิ้งภารกิจนี้เสียและหนีไป มิ่งก็พูดว่า “ผมก็กลัวเหมือนกัน แต่ทันใดผมก็จำได้ถึงความรักของพระเยซูและการที่พระองค์ทรงทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแม้กระทั่งในยามที่พระองค์กำลังจะสิ้นพระชนม์ ดังนั้น เราควรจะทำเช่นนั้นและทำตามตัวอย่างของพระองค์ คนเหล่านี้ยังคงต้องการความช่วยเหลือของเรา เราจะต้องพยายาม”

หลังจากภารกิจครั้งล่าสุดของเรา มิ่งก็เตือนเราว่า “พระเจ้าทรงประทานภารกิจอันสูงค่านี้แก่พวกเราที่เราจะอยู่กับผู้คนที่ถูกโจมตี ที่จะช่วยพวกเขา รักพวกเขา และยืนหยัดอยู่กับพวกเขา” เมื่อเร็วๆ นี้ มิ่งก็ต้องเข้ารับการผ่าตัดหลัง และตอนนี้เขาอาการดีขึ้นแล้ว แต่เขาต้องการคำอธิษฐาน เพื่อที่เขาจะสามารถรับใช้คนของเขาต่อไปอีกได้ รอยยิ้มอันอบอุ่นของเขานำแสงสว่างและความรักมาสู่ใครก็ตามที่เขาพบเจอ เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับความเป็นผู้นำของเขา ความเสียสละ ความกล้าหาญ และความสัตย์ซื่อ มิ่งก็ เรายรักคุณ

ข้อความจากหัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์

“มนุษย์เอ๋ย พระองค์ได้ทรงสำแดงแก่ท่านแล้ว ว่าอะไรดี และอะไรที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จากท่าน?” มีคาห์ 6:8

สถานการณ์

ล่าสุด

ออง ซาน ซู จี ผู้นำของพรรคสันนิบาตเพื่อประชาธิปไตย ถูกกักขังในบ้านของตัวเองต่อไปอีก 18 เดือน ในเดือนสิงหาคม เธอได้ใช้ชีวิต 14 ปี จาก 20 ปีที่ผ่านมากถูกกักขังในบ้านของเธอเอง

ภายใต้การนำของประธานาธิบดีโอบามา สหรัฐอเมริกาได้ประกาศความตั้งใจของประเทศที่จะดำเนินการการเจรจากับเผด็จการทหารพม่า เพื่อที่จะช่วยเหลือการเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นประชาธิปไตย ในขณะที่เดียวกันยังคงบดทลงโทษเอาไว้

ในเดือนพฤศจิกายน 2008 พม่าได้ลงนามในสนธิสัญญากับเกาหลีเหนือในข้อผูกพันที่ใกล้ชิดมากขึ้นด้านการทหารและอุตสาหกรรม ประเทศพม่าได้รายงานการซื้อซีปนาวุธและเทคโนโลยีด้านเรดาร์ และความรู้ด้านการทำอุโมงค์จากเกาหลีเหนือ

การเลือกตั้งในประเทศพม่าจะถูกจัดขึ้นในปลายปีนี้ หลายคนประณามการเลือกตั้งนี้ว่าไม่เป็นประชาธิปไตยอย่างที่พวกเขารับประกันว่า ฝ่ายทหารจะได้นั่ง 25 เปอร์เซ็นต์จากการเลือกตั้งในสภา และจากองค์ประชุมของแต่ละรัฐ ออง ซาน ซู จี ถูกห้ามในการมีส่วนร่วมเนื่องจากเธอแต่งงานกับชาวต่างชาติ นักโทษทางการเมืองมากกว่า 2,000 คน ยังคงถูกจองจำอยู่ในคุก

ในเดือนเมษายน 2009 ชนเผ่าต่างๆ ที่เคยเซ็นด์สัญญาการหยุดยิงกับพวกเผด็จการถูกยื่นคำขาดจาก SPDC พวกเขาได้รับการบอกว่า กลุ่มต่างๆ ที่ต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งจะต้องมาเป็นกองกำลังทหารชายแดน Border Guard Force (BGF) ภายใต้การควบคุมของกองทหารพม่า สอดคล้องกับประชามติปี 2008 สิ่งนี้จะหมายความว่า กองทหารของชนเผ่าต่างๆ จะต้องตกอยู่ภายใต้การควบคุมของ SPDC และหมายถึงการหดเล็กลงของอาณาเขต การมีอิทธิพลและการคุ้มกัน ในเดือนสิงหาคม 2009 กองทหารพม่าได้เข้าโจมตีกองทัพพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตยแห่งชาติเมียนมา (โคแดง) ในตอนเหนือ

ออง ซาน ซู จี (FBR)

ของรัฐไทยใหญ่ ซึ่งได้ปฏิเสธข้อเสนอ BGF นั้น ผู้ลี้ภัยเชื้อชาติจีนโคแดงมากกว่า 30,000 คนต้องหนีเข้าไปในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

กองกำลังว่า เป็นกลุ่มที่ประกาศหยุดยิงกลุ่มใหญ่ที่สุดจนถึง ณ วันนี้ได้ปฏิเสธการเป็นกองกำลังชายแดน (BGF) องค์การอิสระชาวคะฉิ่น (KIO) จนถึงวันนี้ ได้ปฏิเสธข้อเสนอเช่นกัน พวกเขา รู้สึกว่าไม่มีความก้าวหน้าด้านการเมืองใดๆ เลย พรรครัฐมั่งใหม่ (NMSP) กองกำลังรัฐไทยใหญ่ตอนเหนือ กองกำลังรัฐไทยใหญ่ตอนใต้ และกองกำลังพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตยแห่งชาติ-ตะวันออกของรัฐไทยใหญ่ได้ปฏิเสธข้อเสนอเช่นเดียวกัน กองกำลังกะเหรี่ยงชาวพุทธเพื่ออริปไตย (DKBA) และกองกำลังปาโอแห่งชาติ กองกำลังอริปไตยแห่งชาติ-คะฉิ่น และ Liberation Front แนวหน้าเพื่ออิสรภาพของประชาชนแห่งชาติกะเหรี่ยงแดง ทั้งหมดนี้ ได้ยอมรับข้อเสนอ BGF

องค์กรทางการเมืองของรัฐอาราชาและซินยังไม่เข้าร่วมในการเจรจาเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ทั้งสองพื้นที่กำลังทนทุกข์จากการออกดอกของไม้ไผ่ในรอบ 50 ปี ซึ่งในทางกลับกันมันนำไปสู่การขยายพันธุ์ของหนู หนูกัดกินผลของไม้ไผ่ แต่เมื่อผลหมดไป พวกมันหันมากัดกินข้าวและอาหาร อื่นๆ ทำให้ชาวบ้านมากมายต้องอดอยาก

กลุ่มหุ้นส่วนของบริษัทเกาหลีและอินเดียร่วมกับ SPDC กำลังวางแผนที่จะสร้างท่อส่งก๊าซยาวกว่า 1,100

Ceasefire and Non-Ceasefire Ethnic Areas of Burma

กม. จากทุ่งก๊าซธรรมชาติขนาบในอ่าวเบงกอลในลิทัวเนีย รัฐอาราซานไปยังคุณหมิง ประเทศจีน ความกลัวได้แผ่ขยายออกไป เพราะนี่นำไปสู่ไม่เพียงแต่เงินจำนวนมากที่เข้าสู่คลังของพวกเขาแต่ยังหมายถึงการทำร้ายด้านสิทธิมนุษยชนที่ขยายวงกว้างออกไปด้วย ที่ประชาชนในบริเวณเส้นทางของท่อส่งก๊าซจะถูกทำให้กระจัดกระจายไป นอกจากนี้ ยังมีแผนการสร้างเขื่อนอีกหลายจุดบนแม่น้ำสาละวินในรัฐกะเหรี่ยง เช่นเดียวกับมันกำลังทำให้ชาวบ้านนับพันๆ คนต้องเป็นผู้พลัดถิ่น และพวกเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากโครงการนี้เลย การทำลายป่านี้ก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง การทำเหมืองแร่ต่างๆ อย่างเช่นเหมืองหยกในรัฐคะฉิ่นนั้นได้ทำลายธรรมชาติอย่างเป็นวงกว้าง ประเทศพม่ายังคงเป็นผู้ส่งออกฝิ่นรายที่ใหญ่เป็นอันดับสอง และเป็นผู้ผลิตยาบ้ารายใหญ่ที่สุดในโลก

ในพื้นที่ๆ ชนเผ่าเพื่ออธิปไตยต่างๆ ยังคงต่อต้านฝ่ายเผด็จการ ประชาชนมากกว่า 1,000,000 คน ได้ถูกทำให้เป็นผู้พลัดถิ่นมาตั้งแต่ปี 1997 และการเข้าโจมตีพลเมืองของชาวเผ่านั้นก็ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป

ภาพบน ทีมบรรเทาทุกข์ชาวไทยใหญ่ให้การรักษาทหารแพทย์ 09 (FBR)

ภาพกลาง บริษัทต่างๆ กำลังทำงานให้ความร่วมมือกับกองทัพพม่า ที่ดินลงไปแม่น้ำ 09 (FBR)

ภาพล่าง การทำเหมืองแร่ในรัฐคะฉิ่น อนุญาตโดยกองทัพพม่า 09 (FBR)

เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ การทรงสร้างใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นแล้ว สิ่งเก่าได้ล่วงไป สิ่งใหม่ได้เข้ามา ทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้าผู้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์โดยทางพระคริสต์ และทรงมอบหมายพันธกิจแห่งการคืนดีนี้แก่เรา คือพระเจ้าได้ทรงให้โลกคืนดีกับพระองค์ในพระคริสต์ที่ไม่ทรงถือโทษบาปของมนุษย์ และพระองค์ทรงมอบหมายเรื่องราวแห่งการคืนดีนี้ไว้กับเรา ฉะนั้นเราจึงเป็นกูดของพระคริสต์เสมือนหนึ่งพระเจ้าทรงร้องเรียกท่านทั้งหลายผ่านทางเรา เราจึงขอร้องท่านในนามของพระคริสต์ว่า จงคืนดีกับพระเจ้า
 2 โครินธ์ 5:17-20

ภาพถ่าย ชายผู้เสียขาให้กับระเบิดของกองทหารพม่าขณะที่เขาพยายามช่วยครอบครัวของเขา พวกเขาต้องหนีมามากกว่า 12 ครั้ง และที่นี่ เวลาที่เขากำลังนมัสการพระเจ้าในโบสถ์ที่หมู่บ้านแห่งใหม่ ที่เขาและครอบครัวอื่น ๆ ร่วมกันสร้างขึ้นมาใหม่ มกราคม 09 (FBR)

ภาพบนขวา หนุ่มสาวชาวกะเหรี่ยงและหัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์ชาวไทยใหญ่กำลังเตรียมตัวที่จะรับพัดสีมา เมษายน 09 (FBR)

ภาพล่างขวา ทีมบรรเทาทุกข์ชาวกะเหรี่ยงแดงให้การฝึกอบรมในการให้น้ำเกลือและการฉีดยา (FBR)

การบังคับใช้มนุษย์เหยียบหากับระเบิด

และการบังคับใช้แรงงาน

ภาพเหล่านี้ถูกถ่ายด้วย
ความเสี่ยงอย่างสูงโดย
สมาชิกทีมบรรเทาทุกข์

กองทหารพม่ายังคงบังคับ
ชาวบ้านในพม่าให้ทำงานสร้าง
ถนนให้พวกเขา ชนเผ่าม้ง และ
สร้างค่ายทหารพม่า กองทหาร
พม่ายังคงบังคับให้ชาวบ้านเหยียบ
หากับระเบิดเพื่อที่จะเคลียร์ถนน
ที่อยู่ข้างหน้าพวกเขา การก่อสร้าง
กองกำลังต่าง ๆ ของกองทหารพม่า
ที่กำลังดำเนินอยู่ และโครงสร้าง
พื้นฐานเพื่อสนับสนุนกองกำลัง
เหล่านี้ มันคือภาระหนักของชาว
บ้าน และผลของมันก็คือการเพิ่ม
การกดขี่ข่มเหงประชาชนทุกคน
ของพม่า

ภาพบน ทหารพม่ายืนคุ้มกันโครงการ
ตัดไม้ รัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า
เมษายน 09 (FBR)

ภาพกลาง ชาวบ้านจาก โนห์ แบ บอ
กำลังถูกบังคับใช้แรงงาน รัฐกะเหรี่ยง
ประเทศพม่า เมษายน 09 (FBR)

ภาพล่าง ทหารพม่ากำลังเฝ้าดูชาว
บ้านที่ถูกบังคับให้ขนน้ำมายังค่าย
ทหาร รัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า
มกราคม 09 (FBR)

“จงระลึกถึงบรรดาผู้ถูกจองจำ
อยู่เสมอเหมือนว่าท่านถูกจองจำร่วม
กันกับเขา และจงระลึกถึงคนทั้ง
หลายที่ถูกข่มเหงราวกับว่าท่าน
เองกำลังทนทุกข์อยู่” สิบรู 13:3

“สามีของฉันตาย เพื่อผู้คนของเขา ฉันจะมาแทนที่เขา ในทีม FBR”

**พี ซอ พอ (ดอกน้ำค้าง) อายุ 26 ปี เป็น
หม้าย และเป็นแม่ของลูกสาววัย 4 ขวบ**

วันที่ 24 ตุลาคม 2009 ค่ายฝึกอบรมของ Free
Burma Ranger รัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า

ขณะที่ภารกิจอยู่ในเขตตองอู ทางเหนือของรัฐ
กะเหรี่ยง มยา วิน ผู้เป็นทั้งข้างวิดีโอของทีม FBR และ
ผู้รายงานข่าว ได้เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งขณะที่เขาช่วย
เหลือผู้คนของเขาหนีจากการโจมตีของกองทหารพม่า เขา
อยู่ข้างหลังกับประชาชนของเขา แม้ว่าขณะนั้นเขาจะป่วย
อยู่ก็ตาม ณ ช่วงที่ฝนตกหนักที่สุดในฤดูฝน ไม่มีที่กำบังที่
อาหารเพียงน้อยนิด และได้ให้พลังงานทั้งหมดไปกับการ
ดูแลครอบครัวที่พลัดถิ่น มยา วิน เสียชีวิตลงในวันที่ 27
พฤษภาคม 2006

ผมกำลังเดินผ่านหมู่บ้านในเขตป่าบ้นไปทางใต้ แต่
ผมได้ยินขานน้จากวิทยุสื่อสารในทันที ผมรู้สึกช็อค มยา
วินนั้นทรหดเป็นอย่างยิ่ง ไม่อยู่นิ่ง และเป็นชายหนุ่มที่
ฉลาด ด้วยอารมณ์ขันและไหวพริบของเขา เขาจึงเป็นที่ชื่นชอบ
ในหมู่เรเนเจอร์ ผมยืนอยู่ใต้คอกสัตว์ในฝนที่ตกลงมา
และเขียนจดหมายถึงภรรยาของเขา ผมบอกเธอว่าพวกเรา
เสียใจมากเพียงใด และสามีของเธอหนีดีเลิศอย่างไร มัน
มีความหมายอย่างไรสำหรับเราและพวกเรา รู้สึกอย่างไร
สำหรับเธอ ผมเขียนว่า เราจะช่วยกันดูแลเธอและทารก
คนใหม่ของเธอ และส่งเงินจำนวนหนึ่งไปให้เธอ จดหมาย
ฉบับนี้ถูกถือไปโดยผู้ส่งสาร ใช้เวลาสองอาทิตย์ที่จะถึงมือ
เธอ ซึ่งอยู่อีกแห่งหนึ่งในเขตนี้ ในเดือนต่อมาผมได้รับ
จดหมายตอบกลับ เมื่อผมเห็นว่ามันมาจากใคร ผมคิดว่า
“นี่มาจากภรรยาของมยา วิน เธอคงไม่มีความสุขเลย” แต่
ทว่า เมื่อผมเปิดจดหมายนั้น นี่คือสิ่งที่เธอเขียน

“Free Burma Rangers ที่รัก

ก่อนอื่น ดิฉันต้องขอขอบคุณทุก ๆ คน ที่คุณให้
ฉันได้ทราบถึงการเสียชีวิตของสามีดิฉัน จนบัดนี้ ดิฉันก็ยัง
ไม่ทราบว่าสามีของดิฉันเสียชีวิตที่ไหน และด้วยโรคอะไร
ดิฉันเสียใจเป็นอย่างยิ่ง แต่เมื่อดิฉันเห็นจดหมายและกำลังใจ
ใจของพวกคุณ ดิฉันรู้สึกดีใจ กรุณาอย่าหาใครมาแทนที่เขา
ดิฉันจะแทนที่เขาในทีม FBR เอง สามีของดิฉันเสียชีวิต
ไปแล้ว แต่ดิฉันจะไม่ยอมแพ้ อย่างที่สามีดิฉันได้พยายาม
เพื่อผู้คนของเขาในตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่ ดังนั้น ดิฉันจะ
พยายามและทำบางอย่างเพื่อประชาชนของดิฉันเช่นกัน
กรุณาอย่าหาใครมาแทนที่เขา ดิฉันจะมาแทนที่เขาเอง ขอ
ความกรุณาให้เวลาดิฉันเตรียมตัวหนึ่งปี ตอนนี้ดิฉันค่อนข้าง
ยุ่งที่เดียว ดิฉันมีทารกเล็ก ๆ แต่ในปีหน้าดิฉันจะหา
ทางที่จะทำบางอย่างเพื่อประชาชนของดิฉัน

พี ซอ พอ และลูกสาวของเธอ มูน มูน
ธันวาคม 07 (FBR)

ภาพน มยาวินกำลังอยู่ในภารกิจ มีนาคม
06 (FBR)

ภาพกลางขวา มยา วินกับลูกสาวของเธอก่อน
ที่เขาจะเสียชีวิต 27 พฤษภาคม 2006 (FBR)

ภาพล่างขวา พี ซอ พอ ที่ค่ายฝึกอบรม
พฤศจิกายน 09 (FBR)

จดหมายของเธอถึง ตา อู วา อปา

“ตา อู วา อปา ที่รัก (พ่อของลิงขาว)

ดิฉันต้องการความช่วยเหลือจากคุณที่จะส่งผู้ชายสองสามคนมาช่วยให้ดิฉันกลับไปทำพิธีระลึกถึงสามีของดิฉัน ดิฉันอยากขอให้คุณกรุณาส่งรูปถ่ายของมยา วิน สามีของดิฉันกับลูกสาวของเขาที่ถ่ายด้วยกันก่อนที่เขาจะเสียชีวิต กรุณาด้วยเถิดค่ะ หากคุณพบภาพถ่าย กรุณาส่งกลับมาให้ดิฉัน ดิฉันอยากเก็บมันไว้เพื่อระลึกถึงเขา หากมีรูปถ่ายใดๆ ของมยา วิน ที่อยู่กับใครก็ตามในทีมของคุณ กรุณาส่งกลับมาให้ดิฉันด้วยเถิดค่ะ ดิฉันหวังว่าพวกคุณทุกๆ คนจะอธิษฐานเผื่อครอบครัวของ มยา วินอยู่เสมอ”

ผมรู้สึกท้อใจขณะที่อ่านจดหมายของเธอและได้รับแรงบันดาลใจจากการอุทิศตนของเธอ เราช่วยเหลือเธอและลูกสาวของเธอเล็กน้อยในแต่ละปี ขณะที่เธออาศัยอยู่กับคุณแม่ของเธอและพ่อสามี เมื่อสองปีที่แล้ว เธอพาลูกสาวของเธอมาเยี่ยมครอบครัวของเรา และพูดว่า “ต้องขอโทษด้วยนะค่ะ ลูกสาวของดิฉันยังไม่โตพอที่ดิฉันจะต้องจากเขาไปเป็นเวลาหลายๆ เดือน แต่ปีหน้า ดิฉันจะมาร่วมฝึกอบรมค่ะ”

ปีนี้ ขณะที่เรากำลังเตรียมการฝึกอบรมให้กับ 14 ทีมจากต่างชนเผ่า พิ ซอ พอ เคนยัมเข้ามาในค่าย “มูน มูน วิน ลูกสาวดิฉันอยู่กับพ่อสามีของดิฉันแบบระยะสั้นๆ ได้แล้วค่ะ และดิฉันสามารถเข้าฝึกและไปทำบางภารกิจกับคุณได้ ดิฉันจะขอเป็นเรนเจอร์แบบไม่เต็มเวลาได้ไหมคะ”

พวกเรากอดเธอและขอบคุณที่เธอมา เธอมองพวกเราอย่างเจตจำ ด้วยตาที่เป็นประกายและยิ้มกว้างขณะที่เธอบอกเราว่า “สามีของดิฉันตายเพื่อคนของเขา ดิฉันจะมาแทนที่เขาในทีม FBR ดิฉันยังอายุน้อยอยู่ และมาเพื่อที่จะเรียนทักษะต่างๆ ที่ดิฉันจะสามารถช่วยผู้คนของดิฉันได้”

เราอธิษฐานด้วยกันและหลังจากที่เธอเรียนจบแล้ว เธอจะเข้าร่วมภารกิจกับเราเพื่อที่จะช่วยประชาชนของเธอ

*ขอขอบคุณทุกท่านที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิต
ของพวกเรา และขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน*

หัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์
Free Burma Rangers

พระเยชูคริสต์!แก่พวกเขาว่า
“เราบอกความจริงแก่พวกท่าน
ว่า ไม่มีผู้ใดที่ละทิ้งบ้านเรือน
หรือภรรยา หรือพี่น้อง หรือ
บิดามารดา หรือลูกๆ เพื่อ
อาณาจักรของพระเจ้า แล้วจะไม่
ได้รับพลตอบแทนหลายเท่าในยุคนี
นี้ และชีวิตนิรันดร์ในยุคนั้น”

ลูกา 18:29-30

คุณค่าของมนุษย์ กฎหมาย ความเชื่อ และการ เข้าแทรกแซง: มันถูกหรือมันจะไม่ฝ่าฝืนกฎ?

เผด็จการทหารพม่าโจมตีประชาชนของตัวเอง และไม่ยินยอมให้ใครช่วยเหลือคนของพวกเขาเหล่านี้ พวกเผด็จการได้ทำให้การช่วยเหลือประชาชนที่ถูกโจมตีกลายเป็นเรื่องผิดกฎหมาย

เราอธิษฐานและแสวงหาคำตอบ ข้อความด้านล่างต่อไปนี้เป็นคำตอบที่มาถึงเราและเหตุผลที่เราทำงานนี้ มันชัดเจนที่เราจะต้องทำตามกฎหมายของมนุษย์ และใช้ชีวิตอย่างสงบสุขเท่าที่เราสามารถทำได้ภายใต้ผู้มีอำนาจ

แต่ถ้าหากกฎหมายของมนุษย์ละเมิดกฎเกณฑ์ของพระเจ้าเล่า? ถ้าหากรัฐบาลใช้กฎหมายที่ผิดปกครองประชาชน และฆ่าพวกเขา และกีดกันความช่วยเหลือทุกอย่างที่จะไปสู่เขาเล่า?

เราเลือกที่จะทำตามกฎหมายของมนุษย์เมื่อพวกเขาละเมิดกฎของพระเจ้า และจากนั้น มันไม่มีทางเลือกเว้นแต่ทำตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้า กฎบัญญัติของพระเจ้าบอกเราให้เรารักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราจะต้องการพลีতিของเพื่อนบ้านของเรา โดยทางจริยธรรม กฎหมาย และกฎหมายศาสนาแล้ว ไม่มีใครมีสิทธิ์เข้าไปในบ้านของเพื่อนบ้านได้ นอกจากคุณได้รับเชิญ

แต่ถ้าเพื่อนบ้านของเราฆ่าลูก ๆ ของเขาโดยทำมันอย่างเป็นระบบเล่า? บางคนตายในบ้าน บางคนตายอยู่บนสนาม บางคนยังคงมีชีวิตอยู่และแอบซ่อนอยู่ในสนามและบางคนสามารถที่จะคลานหนีออกนอกรั้วมายังบ้านของคุณได้ คุณเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง และคุณได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือ คุณจะทำอะไร จริยธรรม กฎหมาย หรือข้อบังคับทางศาสนาใดที่คุณจะเริ่มจะเอาออกมาใช้?

เมื่อเพื่อนบ้านเริ่มที่จะฝ่าฝืนกฎและเริ่มฆ่าคนในครอบครัวของเขาเอง ด้วยเหตุนี้ เขาจึงสูญเสียสิทธิที่จะหยุดคนอื่น ๆ ที่เข้ามาแทรกแซงคำสั่งทางจริยธรรมก็คือ คุณจะต้องช่วย เพราะที่นั่นต้องการความช่วยเหลือ และมันเป็นสิ่งที่ถูกต้อง คำสั่งทางจริยธรรมก็คือ คนเหล่านี้คือลูก ๆ ของพระเจ้า พวกเขาไม่มีคุณค่า เพื่อเห็นแก่ความรัก ความยุติธรรมและความเมตตาธรรม คุณจะต้องทำการช่วยเหลือ ดังนั้น นี่คือจุดยืนของเรา เราจะต้องช่วย และเหตุนี้ เราจึงทำ เมื่อเรารู้สึกกลัว เราอธิษฐานขอความรัก และในความรักนั้นเอง เรายืนหยัดกับประชาชนของพม่า ความรักนั้นช่วยให้เราให้ช่วยครอบครัวในรูปแบบนี้ให้ข้ามถนนที่กองทหารพม่าควบคุมอยู่

ขณะที่เรากำลังช่วยพวกเขา เราพยายามโดยตลอดที่จะเปิดหัวใจจิตใจ และจิตวิญญาณให้กับพระสุรเสียงของพระเจ้า และต่อคำแนะนำของผู้อื่น เราต้องการที่จะเปิดมิติใหม่ของการช่วยเหลือ เราอธิษฐานเมื่อศัตรูด้วยเช่นกัน และเรารู้ว่าแม้ว่าพวกเผด็จการจะเป็นสาเหตุของการทำลายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีพวกเขาคนใดคนหนึ่ง และไม่มีการใดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่บริสุทธิ์ อย่างที่อเล็กซานเดอร์ โซลสไนลชิน เรียกร้องที่เข้าอยู่ในคุกภายใต้พวกเผด็จการ “มันถูกเปิดเผยอย่างช้า ๆ ให้กับผมว่า เส้นหนึ่งที่แยกความดีและความชั่ว ไม่ได้ผ่านข้ามระหว่างรัฐ หรือระหว่างชนชั้น หรือระหว่างพรรคการเมือง แต่ผ่านกลางที่หัวใจมนุษย์ทุก ๆ คน ตลอดทั่วหัวใจมนุษย์ทุกผู้คน”

เราติดตามพระเยซูเข้าประเทศพม่าเพื่อเห็นแก่หัวใจของมนุษย์ ความดีของมนุษย์ และเพื่อที่จะเป็นส่วนหนึ่งของคำตอบของพระเจ้าในความรัก

ครอบครัวกำลังรอที่จะข้ามถนนที่กองทหารพม่ามากับระเบิดและลาดตระเวน ทางเหนือของรัฐกะเหรี่ยง มกราคม 09. (FBR)